

Киселото мляко и неговите локални инструментализации – между родовата памет, културното наследство и европейските проекти

Ивайло Марков

(Резюме)

Храните и технологиите на приготвянето им са сред онези елементи на културното наследство, които са натоварени със значим емоционален заряд. Хранителното наследство често е конституирано в процесите на национално хомогенизиране и дадена хранителна традиция може да е считана за типична и характерна за даден народ или етническа група. Киселото мляко е възприемано именно като такъв национален български символ. През последното десетилетие обаче се наблюдава и един процес на локализирането му като част от местната културна история и наследство в община Трън. Предпоставка за това са исторически факти и родови спомени, свързващи научното откриване на млечнокиселата бактерия с произхождащия от този край микробиолог д-р Стамен Григоров. За кратко време киселото мляко се превръща във важен ресурс за осъществяване на проекти за местно развитие в контекста на културния туризъм, при което то придобива ново икономическо значение, включително за отделни стопани, ориентирани се към дребно производство за продажба.

Ключови думи: валоризация; икономическо остойносттаване; културен мениджмънт; музеи; културен туризъм; местно развитие

Ивайло Марков

Институт за етнология и фолклористика

с Етнографски музей

ул. „Московска“, 6А

1000 София, БЪЛГАРИЯ

ivaylo.markov@iefem.bas.bg